

برای درک بیشتر مطالب فوق بهتر است مثالی ذکر کیم . و قیکه می خواهیم با زبان مادری صرف از حاکمیت ضرورت‌های طبیعت و جامعه صحت کیم ، مطلب را چگونه بیان میکیم ؟ مگر نه اینست که مثلاً "میگوییم حکم اصل دوم ترمود بناسک باید شود یا آنکه مثلاً "میگوییم منطق تاریخ حکم میکند که جنن و جنان شود معنی جملات فوق چیست؟" مگر فهر از این است که سخواهیم ضرورت‌ها و قوانین ضروری ناشی از اصل دوم ترمود بناسک را که منجر به فلان پیدا شده میشود بیان کنیم ؟ مگر نه اینست که سخواهیم ضرورت‌ها و قوانین ضروری ناشی از حرکت کسی تاریخ را که منجر به حادثه و پیدا شده معنی میشود بیان کنیم ؟ در قرآن سعای "حکم اصل دوم ترمود بناسک" و "حکم منطق تاریخ" و "حکم خدا" "حکم سنن خدا" جانشین میشود . جرا که قرآن معنی هر خبر را تا "مند اعمقیب میکند و در برای علل مشهود به علتن او لو و غائی توجه دارد و از این جهت غالباً در حربان امور و پدیده ها "علت اصلی" یعنی "خد ارا" یاد آور میشود . از این طرز بیان نتایج بسیار مهی ناشی میشود که راجع میان سخواهیم کرد . (۱۹۶۲)

(۱) در کتاب هجدهم این مطلب بحث خواهد شد .

(۲) روش فوق برای درک اکثر آیات قرآن بسیار مفید است . مثلاً آیه ۱۶ از سوره "توبه" را سیک فوق تفسیر کند باین معنی که فرض کند اگر چنانکه می خواستند مدلول آیه را بزبان مادری صرف سان نمایند چگونه بیان میکردند . دنباله "پاورقی در صفحه" بعد

ب - قرآن از شخص و معین بودن حوزه علّ قوانین و ضرورتها (حساب و کابرد اشتغال جهان وجود روابط ناگتنی و معین بین علت و معلول) تحت عنوان " قَدَر " بحث کرده است (قَدَر - اندازه و تعیین) .

قبل از ذکر آیات قرآن برای روشن تر شدن مطلب میدانیم که فلزات در اثر حرارت انبساط طولی پیدا میکنند اما این قانون حوزه علّ معین و شخص دارد بدین معنی که مثلاً انبساطی که تحت حرارت ۳۰ درجه حاصل میشود غیر از انبساطی است که تحت حرارت ۴۰ درجه بوجود میآید .

(دنباله " پارقی صفحه قبل)

(۲) چنانکه میدانیم فلسفه مادی در اصل . مسائل و جریانات را بس از ایجاد و پس از آغازی سنجید و دیگر کاری ندارد حالا که علت فلان امر فلان قانون است، علت خود آن قانون چیست چنانکه در کتاب تضاد می بینیم سئله از اینجا شروع میشود که : " تضاد ذاتی اشیا " است " ولی چه شده و چهرا این سئله ذاتی است ؟ دیگر سکوت میماند . ولذا در نهایت همه امور نقطه ابهام های مهیا باقی میماند . اکنون آیا فلسفه قرآن یعنی تجمعنا و همه علل نهائی و قوانین در علّتی واحد، آگاه، ازلی و مقدار جامعتر و برای توضیح و تبیین جهان کاملتر نیست ؟ و آنوقت یک جبهه بودن تکامل ماده و جبر حاکم بر تکامل و عدم امکان تصادف در ایجاد حیات کافی نیست که عینی بودن علت فوق را اثبات کند ؟ در این باره در مبحث " تبیین جهان " بازهم صحبت خواهیم کرد .

امنک آنانی در این زمانه :

سورة قمر آیه ۴۹ : "اللَّهُ مَا هُنَّ بِهِ بِأَنْدَارٍ"
معنی خلو کردیم .

سورة حسیر آیه ۲۰ نیز برای ۲۲ : "وَدَرِ زَمِنَ بِرَأْيِ شَعَاءِ وَسَابِيلِ
اداَهِ" حیات قرار داریم و آنکه (آنچه) که شما روزی رهند او
(آن) نیستند (بلکه خدا است که روزی میدهد پعنی قوانین مشخص
و معین استفاده از این روزها بدست خدا است) (۱) نیز اجزی
نیست هر آنکه گنجایش نزد نیست و آنرا باندازه معین فرود آوریم .
و بارها را برای عط لفاح حق فرستم و از ابر آب فرود آورده و
بدانسله شما را سواب سکم و خزنه داران آن شماها نیستند (پعنی
اندازه و حجم عط این اصر بدست شما نیست) .

در آنات فوق از قوانین مشخص و معین روزی خواری که حالت خاصی
از قانون کلی تعین و حساب و کاب راشتن جهان میباشد بحث من
کند و سپس مطلب را بقوانين مشخص و معین حرکت بارها که باعث عط
لفاح (۲) در نتائج مگردد و همچنین از نزول باران از ابر
که حالات خاصی را برگزی از قانون کلی فوف میباشد تعیین میدهد . حاصل
آنکه مخواهد بگوید که قوانین روزی خواری . روزی رسانی . عط لفاح . نزول

(۱) رجوع شود به مقاله " رزاقیت خدا از کاب بیست گفتار ."

(۲) اینکه بارها باعث عط لفاح مشهود از مسائلی است که سالها
پس از نزول قرآن معلوم شده است .

باران و سرماشدن شما از آب باران تماماً "اندازه" و حساب معین دارد زیرا قوانین تمام اشیا" و حوارت و پدیده ها نزد ماست. لازم است توضیح داده شود که منظور از کلمه "خزینه" (گنج) در آن فوق غیر از معنی ظاهری آن میباشد در اینجا همانند تمام زبانهای دیگر معنی کلمه را باید از سیاق آیات استخراج کنیم که کاملاً روشن است چه در غیر اینصورت لازم است از کلمه "علم در عبارت "در راهی علم" آب در ریا استنباط نمائیم و از کلمه "کوه در عبارت "کوه از شکلات" ظل مرتفع کوهستان را تدلیع کنیم.

سورة پس آیات ۴۰ - ۴۸ : " و خورشید بسوق مقصده که برآیش تعیین شده در جریان است و این تقدیر (اندازه گذاری) خدای غالب و آگاه (باندازه ها و حوزه عمل قوانین) است . و ماه که برای آن منازل را اندازه نهادیم (برای خودش و حرکتش سر رسیده ها و حسابهای گذاشتیم) تا بازگشت کند همانند چوب خوش خرمای خشک . نه خورشید (و نه هیچکدام از ستارگان و سیارات (۱) دیگر) را بارای اینست که (از کانون و مدار معین که برای هر کدام اشان تعیین گردیده است تخلف نموده) بعاه بخورد و نه شب (که برخلاف قوانین خود) بر روز پیش گرد (کم و زیاد بشود

(۱) باین دلیل ستارگان و سیارات گفته که در آن فوق کلمه کل بکار رفته است و بموجب قواعد عربی این نشان میدهد که خورشید و ماه فقط بعنوان نمونه ذکر شده اند .

و یا سوروزند را بگرد.^(۱) اینها نام در گرد و نه ای (خاص و مطابق با حسابهای که برایشان شد)^(۲) تناد و در جریان اند.
طالب فوی در آیه زیر یکجا بیان گردیده است (۱) .

"حدا همراه در حال رسیدن (۲) امر حوتیش است (همان امریکه از حکم حد انانش شده و منا" کهی صرورتهای جهان میباشد) اما این صرورتها بن حساب انعام نمیگیرند بلکه به تحقیق خدا یاری هر چیزی اندازه معین قرار دارد اس و این امر مطابق همان اندازه ها و نتیجات انعام میگردد.^(۳)

محاری و مطاهر حکمار ارde امر و خواست (مشیت) خدا کذا است؟
بحث بر این مطلب بسیار اساس است . توضیح آنکه عدد "اکا" چنین میبیند ازند (لعم آز مواعو یا صالح) که حکم اراده امر و مشیت (خواست) خدا به کلیه امر و سوارت بطور جداگانه و بدون هیچ گونه واسطه و اسبابی نعلی میگیرد بدین معنی که وقت گفته میشود خدا روزی رسان است ، خدا هر که را بخواهد عزیز و هر که را بخواهد ذلیل میکند . خدا آنها را که بخواهد تعاب میدهد خدا برای انسان سر ریید را حکم کرد و بحکم خدا سر ریید مزبور حق خواهد شد و اشار و سنائر ایها ... عدد "اکا" تصریح میکند که تمامی

(۱) إِنَّ اللَّهَ بِالْعُلُومِ قَدْ حَمَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ كُفَراً مُطْلَقٌ
(۲) بالع صد شب اس که تبوب و داومت در امر را میساند .

این کارها بدون هیچگونه علت و اسباب و بظیر جدایانه انجام میگیرد . بحث بر سر این مطلب بعثت است اساس و لازم چه عدم درک این مطالب یعنی عدم درک روح قرآن و روح خداشناسی . ولفرزیدن در دامن افکار جبری و فذری (- کفری یعنی اصطلاحی که بین صور مژه و مشهور است) و این لفزشی است که در تاریخ اسلام منجر به نتایج خانمان بر اندازی گردیده است .

اما نظر قرآن بسکلی مغایر با طرز تفکر فسوق میباشد برای درک بهتر نقطه نظر قرآن در این زمینه لازم است ، بد و مثال نیز توجه نماییم :

۱- وقتی یک را نشند گیاه شناس میگوید : " حکم قانون جذب انتخابی ، درخت آبالو و رصد های معینی از مواد خذ انسی معینی موجود در خاک را جذب میکند " چه منظوری دارد ؟ آیا منظورش اینست که از وجود هزاران فعل و انفعال نیماقیں (از ساده ترین آنها گرفته تا پیچیده ترین شان) چشم پوشی کرده و وجود آنها را نکرند و ها آنکه منظورش نشاند ادن حاکمیت خصوصیت و بروه " عالم گیاهان است که کلیه " فعل و انفعالات نیماقیں بظیر انتخابی انجام میگیرند ؟ مسلمان " قصد دوم منظور نظرش میباشد .

۲- وقتی یک فر استراتیست انقلابی در برآبر تهدید شد اصراراً ملزم جواب میدهد که " حکم منطق تاریخ

امیرالیرم سئوم شنبه سیو ایت "چه بظوری دارد؟
آیا او پیروانه یا موالی مردم است بجهودی و در راه من آنها
اراده نداشت و آنها پیارکران را انتکار نماید؟ بظور قطع
هرگز جزو سیوری ندارد.

با توجه به وسایل مون بظور مرآن از نسبت دادن کله
امیر و حوارت بیشم. این اراده، حوارت، و شیوه و اذن،
..... خود را درون میگردید (لفتم از امیر و حوارت
طبیعی و انسانی و میره) که در فرآن جمیع قوانین و
نظام حاکم بر صحیح مبتاعر و مباری حکم و امر
ست اند (۱) . انتیاز مرآن نیز در عین این است که در
تصویح علی و ایجاد تابعی و تایافی عدالت اصلی پیشنهاد
رود . البته کایه آنسانی با روح فرآن دارد بخوبی
میداند که مرادر مرآن هر را از آنسانی است که مطالب فوق
را اثبات کند . در اینجا بد آیه سوره حمريم .
مثال ۱ - سوره حمريم آیات ۱۲-۱۳ :

سر آیا - پیش از که باران از ابر (از مُصْرَات)

(۱) - پیش از که بجهش مساب - در سار میگویند بـَتَوْلِ الدَّمْرِ وَقُوَّتِي
آشوم و آشند . بـَیْهی این که بجهش میگویند منظمه فراموش
کرد سخن سوی انسان نیست . این معاهیم قبل از تحریف آنقدر ساده
و روشن بودند که میگویند در رمان سود پیغمبر کتر کس به
اینکه سالب لغراض سود و با آرا به انتہا " گرفته است .

فشرده‌ها) فرو میرزد، بوسیله آب آن، نهاتات سبز می‌شوند و رشد می‌باشد و در اثر رشد نهاتات زیار، بلفات آنبوه درست می‌شود. اما بالاخره تمامی اینها بدست خدا انجام می‌گیرد. بطوریکه ملاحظه می‌شود قرآن بین ابر و ریزش‌های آن و رشد گیاه و رشد گیاه و تشکیل بلغات آنبوه رابطه علّتی مارّتی قائل است که آنکه مثل تصور بعضی رابطه علّتی بعلو و جد آنانه بین پدیده های پار شده بالا و اراره خدا برقرار بوده باشد.

۲- سوره فاطر آیه ۹: ترجمه و تفسیر بعضی خواننده است.

۳- سوره یونس آیه ۹: آنانکه ایمان آورده و اعمال مناسب با شرایط انجام را داشته خدا بوسیله ایمانشان پیوسته (فعل ضارع بکار رفته) آنرا هدایت می‌کند
 ۴- سوره انفال آیه ۲۹: ۲۹ کسانیکه ایمان آورند ماید اگر تقوی خدا داشته باشد خدا برای شما قدرت آنرا میدهد که بین حق و باطل می‌بیندی کنید (فرقان = جدا اکنند) و بدین وسیله گناهات انسان را می‌توشاند (زیرا صاحب شخصیت جدا بیندی می‌شود) و شما را هدایت می‌کند (آدم غیر منق شدت می‌بیندی حق و باطل را از دست میدهد و تمام را لائق او در راه اثبات راه و روش باطل که در پیش گرفته است بکار می‌اند و به عبارت دیگر یعنی از موارد ممدوه توجیه اعمال غلط

نم متفوی است.) ۰

حدیث نبوی هم در این زمینه چنین میگوید : آیت اللہ
ان تَبَرِّي الْأَنْهَرَ إِلَّا بِإِيمَانٍ ۝

خدای ابا رارد از اینکه امری را جاری سازد جزو از راه مطلوب
است یا نیست.

اگر برای اعیم برخیان مادری صرف و بدون توجه به
هدای امور میگوییم معنی حدیث فوق چنین میشود :
”امور را که امری بدون علت و سبب جاری شود ۰“
با توجه به مطالبی که تا اینجا گفته شده نیز باید
آیت :

۱- صرور نعمتی امور و حواره جهان ناشی از حکم و اراده
خدا است.

۲- امور و حواره جهان روی حساب معینیت جهیان میباشد.
و از آنها نیکیت، اراده، شیوه و اذن خدا بطور مستقل
و خدا از امور و فایع تعلق نمیگیرد و انجام این
امور از ضرریس لحس و اسباب میباشد و پس از اینها :

۳- گفته شده صرور نهاد مخصوص بین علل و معلول ها مظاهر و
صادری حتم، ارس، اراده و منتهی خدا هستند.

۴- گیوه روابط معین م وجود بین علل و معلول، مظاهر و صادری
قدرهای خدا و اندازه هایی است که او در طبیعت نهاده
است.

قرآن و نظام هستی

گفتم که ضرورت‌های موجود بین علت‌ها و معلول‌ها، مجازی و ظاهر تلقی اینها، آنکه ازه‌ها و روابط معین موجود بین آنها ظاهر و مجازی قدرهای است، مجموعهٔ ضرورت‌ها و قوانین ضروری جهان که همان نظام هستی نامیده شود در قرآن بنام "کاب" آمده است، بهارت دیگر نظر او را در "کاب" در قرآن همان نظام هستی است. در قرآن یا بن دلیل از کاب یاد شد که نمود اری است از نظام کن صنی و حرکت‌کن آفرینش و سرنوشت‌نهایی انسانها که یا بن ترتیب بروزیان وسی چاری شده است.

اینکه آیات نسبت به :

"هرچه جنیند، ای نیست مگر آنکه روزی آن بر خدا است و خدا از مکات و حرکات آن آگاهی دارد و تماش این نظمات (نظام مربوط به روزی خواری جنیندگان و روزی رسانی خدا او) در کاس معین موجود است" (۱) (۱۶-۷۴)

(۱) رجوع شود به مقاله "رزاقیت خدا از کاب بیست‌گفتمار".

سورة سالا - ۱ - ۰ - ۰ - ۰

شماره ای را که همچ در آسمانها و زمین است از آن اوست و در های سی سی سی سی های برای اوست. (ولنَّ الْعَمَدَ
وَ الْأَرْضَ وَ الْمُرْءَ وَ الْأَنْجَوَ كَمْ كَيْمَ وَ أَكَاهَ اَسَبَ . مِهْدَانَدَ آنچه را
که بر ریس غزو میروند (کلیه رسوبات و نظمات خاص آنها)
و آنچه از آن بیرون میاید و آنچه را که از آسمان بزرگ میاید و
آنچه بالا میروند . کفار گفتند که روز معین (قیامت) خواهد
آمد . بکو آرس می پیروند کارم (حنا و حنعا) خواهد آمد
آرا ، ساد) . اما (سان) پوشیده (چرا که) همچ
ذره ای دارای جرم و همچ مادری و ماموی ذره ای در آسمانها
و رسی از او گم نی شون (سایپ و نظمات خارج از دست خدا
بیست) که (ایها همه) در کتابی روش (و بر طبق آن)
این (سایپ هیں نظام ای که قیامت خواهد آمد و مطابق
میں سان ای که هر کس سیبیه اعمال خود را خواهد دید) .
ضعون آیه و کسانی که من خواهند ما را در آنها
حرب مان عاجز گند (با نظمات عویش مبارزه گند) برای آنان
(طبیعتنا تبع بر طبق قانون مخصوص) عذابی است از پاپی دی
بردنان .

سورة ماضر آیات ۱۳-۱۱

در آیات فوق قوانین و نظمات مربوط به خلقت انسان سر نکاملی او، بوجود آمدن حفتها، بارورشدن جنس‌ماره، تولید مثل، طولانی شدن عمر، کم شدن آن قوانین مربوط باينکه از هر دو نوع آب (آب شیرین و آب شور) جانوران در ریاضی که دارای گوشتاتر و تازه هستند بوجود می‌آيد، و هم چنین قوانین مربوط با استخراج وسایل و زیورهای پوشاشی، قوانین مربوط بحریان کتن . . . آمدن شب و روز، تسبیح (بخدمت گرفتن و رام نمودن) خواهد بود و ماه، حرکت آنها بسوی سر رسید معین، تماماً در حیطه علم خدا است و تماماً در کابی نوشته و برقرار شده . (آیه ۱۱)

به آیات ماقبل و مابعد خود مربوط است) .

سورة حمد آیه ۲۲ :

اتفاق نی افتاد همچ چیز خد در زمین (طبیعت) و چه در نبا (صیغه‌های مربوط بانسان) مگر اینکه قبل از حدوث آنها (من قبل آن تیراها = قبل از اینکه ایجاد کنیم) در نظام کلی آفرینش قوانین و نظمات آنها وجود دارد و این برای خدا آسان استه .

سورة حجر آیات ۵ - ۶ :

"اینست آیات کتاب (۱) و قرآنی آشکار، جه بسا از کفار

(۱) قرآن نظمات کلی آفرینش را برای هدایت بشر بیان می‌کند (در اینجا کابرا از قرآن جدا کرده است) یعنی قرآن انعکاس جهان آفرینش است.

هستند که آرزو میکردند ای کاش مسلمان بودند بگذارشان بخورند و منفع شوند و آرزوهای پست آنها را سرگرم خود سازد (بسب انجام چنین کارهائی) بزودی خواهند فهمد . و هیچ سرزینی را بر نیافتدیدم مگر بر اساس نظام روش (کتاب معلم) . و سرسرید (سقوط) هیچ اضی (مطابق همان نظام) نه عقب میافتد و نه جلو .

در اینجا ملاحظه میکیم که قرآن برای سقوط امت ها او اقام و طبقات نظامی قائل است . یعنی اولاً سقوط هر امتی بر اساس قوانین معین انجام میگیرد و ثانیاً وقت فعل و انفعالات لازمه انجام گرفت (و ما تبیق) دیگر بحکم ضرورت نظام آفرینش سقوط آن حتمی است (لا پستان خرون) .

سورة آل عمران آیه ۱۴۵ :

هیچ کس نمی بیرد مگر بازن خدا . کابوس است آمدنی (قانون مرگ در نظام آفرینش حتمی است) . حال اگر کس پار اش دنیوی اراده کند (دنیا را میخواهد داشته باشد) (مطابق قوانین معین) از دنیا باوبهره میدهیم و اگر کس بهره آخوند را اراده کند همانرا باوبهدهیم (مطابق قانون خاص خود شیوه چنین نتیجه ای عاید میشود) ما بزودی پار اش شکرگذاران را میدهیم . (۱)

(۱) - شاکر از نظر قرآن کسی است که از وسایل و نعمات طبیعی در بقیه پاوهقی در صفوه بعد

حالا که مرگ آمدنی است و در نظام آفرینش کسیوا از موگ
گریزی نیست پس چرا از جهاد در راه خدا غفار میکنید
(ونیرو بار زلت و خواری میروید) چه بسیار پیغمبران
بودند که رو شاد و شآنان پروردگاریان (اصحاب اصل
تکامل) زیارتی جنگیدند و بعلت حاشیه که در راه خدا
با آنها رسید نه سست ندند و نه ناتوان گردیدند و نه
زلت و خواری بخورد گرفتند (بلکه در برابر تعامی
اینها هبر و پایه اری نشان دادند) خدا صابرین (
مقاومت کنندگان) را دوست دارد (یعنی این قانون
خدا است که صابرین میتوانند راه خدا را بیمایند و
پیروز شوند) .

از نظر قرآن حتی قوانینی که هنوز کشف نشده‌اند و
فعلاً برای بشر مجهول میباشند تماماً "جز" نظام کلی
هستی بوده و در کتاب و علم خدا موجودند .
سوره "نمل آیه ۷۵" : وَمَا مِنْ غَافِرٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ .

"میعج مجهولی در آسمان و زمین نیست گر آنکه در
(دن باله" پاورقی از صفحه" قبل) در راه تکامل استفاده کند .
کلمه" متضاد آن کافر است یعنی بوده پوشند" بسر روی نعمات،
یعنی استفاده" ناصحیح از نعمات طبیعی (کفر) .

کتابی صریح و آنکار وجود دارد (در نظام کلی متن
موجود است) .

سوره بقره آیه ۱۸۲ : در این آیه ارتباط تقوی و روزه
بیان نموده بدهیں معنی که روزه در شرایط معین خود
(۱) (ضعفه از شرایط فوق آگاهی به فلسفه روزه)
ضرورتا انسان را متقد میکند .

سوره بقره آیه ۲۱۱ . جنگ بر شما نوشته شد در
حالیکه پسند شما نیست اما چه بسیار جیزه‌هایکه میور
پسند شما نباشد در حالیکه خیر شما در همانست
منظور اینست که ستد های راه تکامل که آگاهانه
عده آی آنرا ایجاد کردند حجز از راه جنگ از بین نمی .
روز و اگر میخواهید که جامعه رویالا حرکت نماید باید
سد هارا بشکند و جنگ تکاملی را بهبود ببرید (برای
آنکه معنی آیه بهتر درک شود آیه ۱۶ از سوره توبه
و آیات ۱-۶ از سوره عنکبوت را هم در نظر راندند باشید) .
اگر شرایط طوری باشد که نتوان دست به علیات آنکار

(۱) - باین دلیل در شرایط معین گفته شده که در آیه نیز
عبارت لعلکم تتفق آیده است (ناید متقد شود) بنابراین
به صرف روزه گرفتن تقوی ایجاد نمیشود بلکه بشرط فراهم
گردیدن شرایط ریگر است که نتیجه ضروری فوق را میدهد .

زد برابر است با خودکشی که این خود یکی از نظمات است. چنانکه در آیات ۲۰ و ۲۱ سوره "محمد" در پاسخ بعضی که سوره "محمد" میطلبند البته جنگ را آمدنسی و ضروری میدانند اگرچه خود بنا خالصی اینان آگاه است لیکن استواری کار ("عزمُ الامر") جنگ، شرایط خاص لازم دارد که صرفاً "با فرمانبری" (از رسول و فرماندهی که میدانند چگونه باید این شرایط را ایجاد کرد) و گفار پسندیده (که همان تبیین کردار مطابق با شرایط و در سیو جوان است) محقق میشود.

از اینجاست که در آیه "۷۷ سوره "نساء" معنی بسیار دقیق "کُبَّ" را در میابیم.

مطابق این آیه جنگ تحت شرایط خاص ضرورت پیدا میکند و در اینجا یکبار دیگر لزوم درک شرایط جامعه و کسب تفکر اسلامی جهت تحلیل شرایط روش میگردد. (تا در شرایط معین روشهای لازمه اتخاذ گردد.) بدینه است که نمازو زکوة در این آیه (که در شرایط آن زمان موضعگیری کامل‌اً مشت و متحرک به سوی هدف است) را نباید با بعضی نمازو زکوة های امروزی (که موضعگیری کامل‌اً خفی و ساکن است) یکی دانیم حاصل مطلب فوق اینست که قرآن از علت و معلول

و روابط ضروری بین آنها از اصول و قوانین تکاملی و ...
با لغات و اصطلاحات خاصی و همچنین با شیوهٔ مخصوص
که شیوهٔ خود قرآن است صحبت ننماید که علم نیز از
همین طالب صحبت میکند متنها با زبان و شیوهٔ مخصوص خود شن
”ضرورت نظام هست و نقش ارادهٔ انسان“.

بحث گذشتهٔ ما باینجا رسید که از نظر قرآن علیّت و
تمام نتایج حاصله از این قانون در سراسر جهان موجود -
ات بعنوان قانون حاکم پذیرفته شده است. حال میخواهیم
بدانیم که قرآن تھار ظاهري موجود بین علیّت و ارادهٔ
انسان را چگونه حل میکند.

نقست بهتر است مختصری بشیوهٔ طرح سئله در گذشته
تھار ناشی از نصیهٔ طرح فوق اشاره کیم تا مطلب مورد بحث
پنجم شود.

از دیگر از عامل اختیار و ارادهٔ انسانی همواره در مقابل
علیّت مطرح میشده است. بدین معنی که میخواستند بگویند
که اگر علیّت صحیح باشد پس اختیاری وجود ندارد. نسرا
بعکم اصل علیّت هر حادثه ای را رای علتی است پس جمیع
لطفاں و افعال بشر نیز را رای علت میباشند. لبذا انتقام

پدیده‌ای بنام اختیار را قبول کرد. قبول اختیار یعنی رد - علیت در حالیکه میدانیم علیت بر سراسر جهان هست حکم فرماست. پس از جنبه علمی قرن ۱۷ در اروپا. و از هنگامیکه علم جدید کم کم جای پا درست نمود. این مطالب در لباس علمی مطرح گردید و جبر را موجبه تعلیم در بهار اراده و اختیار قرار گرفت. در نهایت عامل اراده انسانی را ناشی از افکار ذهنی بشری دانسته و معتقد بمن به اختیار را در عدار کسانی بحساب آوردند که عاری از طرز تفکر علمی هستند.

آنگاه در سده های بعد جریاناتی پیش آمد که بر این طرز تفکر را من زد. از پکتوف فرهنگ - سرمایه‌داری رویرونق، انسان و عط او را عدتاً محصل توارث و شرایط محیط جلوه گر می‌ساخت و از طرف دیگر برداشت های غیر عیق از مارکیم و تشوری قوای مولود (چنانکه در صفات پیش از قول استالین شرح دادیم) اتسکا، با اختیار انسان را سنت نمود. گذشته از آنکه زیرینای مسئولیت در این مکتب مهم مانده اضافه شدن "جهیر" نامخ نیز کلکسیون "جهیر" های فرصت طلبان را تکمیل نمود.

خلاصه اینکه اینگونه طرز تفکر با هنجا منجر می‌شود که مرکاری که از انسان سرمیزند اجباراً می‌ایست سر

برزند . اینهاست که حسنهایت از وجود انسان رخت بر
میهنند و پیکره بدست حوارث و علل کمر سپرده میشود .
جمع تقدیرات و گناهان توجیه میگردند . دیگر کسی
گناهکار تشخیص دارد نمیشود . مرز میان انسان و حیوان به
کلّ متفق است .

اگر در گذشته ها و قدر بمعنی مطلق عامیانه عامل
اصلی فقر و بد بختی و گرسنگی و بیماری مردم به حساب
نماید ، آنکنون با این طرز تفکر شرایط محیط و اصل
علیت عامل اصلی این فقر و بد بختی شمرده میشود .
علمتسی که ماقوی اراده انسان در جهان حاکمیت را در (۱)
حساب این مکب پیزید و امام حسین ، نیکون و هوش مهند
تفاوتش با هم ندارند و هر دو محصول شرایط خاص محیط
و سه بیان روشنتر قبول این تئوری باشکار واقعیات معنی

(۱) — ملاحظه میکند که ظاهرآ قصه خیلس منطقی و
علیم نظر میرسد و امیرالمیزان استشار و دست نشاندگان آنها
و افکار قشری با تمام قدرت هنوز هم طرز تفکر فوق را بین کنند^۷ .
طبقات روشنفکر بنام علم تبلیغ میکنند و در نهایت جوانان —
روشنفکر را عاری از حسنهایت و قدرت انجام وظیفه بار
آورده و در باطل لاقهای فکری خفه میازند .

ضجر میشود .

اما طرف اران اختیار صرف: اینان هم برای اثبات
امل اختیار بدنبال نشاندارن لعلی بودند که علتی
نداشته باشد یعنی بدنبال اصری محال میگشتند چه
علیّت در سراسر بخششای موجودات هستی حاکمیت را دارد .
برای آنکه آنکار شود که تناقضی واقعی بین قبول
اصل علیّت و اراده، انسان وجود ندارد و آنچه هست ناشی
از عدم شناسی عیق ما از جهان آفرینش است بحث .
هر بناهی جبری تکامل و نقش اراده، انسان را "حتماً" رو
باره مطالعه کنید . (صفحه ۵۸ کتاب دوم) . آنجا
نشان داده ایم که اصل علیّت در هر پلّهای از هستی
بنحو خاص عمل میکند تا جانشکه در مورد انسان علل
ماری بتصویر او در میانند گواینکه اراده و اختیار جبراء
در انسان ظهور میکند . کسانیکه اصل علیّت را بدون در
نظر گرفتن حرکت تکاملی جهان مورد بحث قرار می
دهند ناگزیر از افتادن در تغایر های پیش گفته میباشند .
نظیر دونع طرز تفکر فوق ادر ناریخ اسلام نیز
شاهد، میکنیم که هر دو با تناقضات لاپنهلی روپرور گشته اند

بسوایق قابل از تاریخ اسلام این افکار فعلاً کاری نداریم اما پس از ظهور اسلام پیغمبر اکرم هاشمی آیات قرآن بخوبی توانست تناقض فوق را حل نماید . چنین پیداست که تا اوآخر خلافت عملی بن ابیطالب اشکال عده ای در این زمینه پیش نماید و اما بعد از که جان کلام پیغمبر اسلام و ائمه دین فراموش گردید و رابطه قرآن و علم نادیده گرفته شد تفسیرهای ناشایست و غلط از قرآن باعث ظهور دو نوع طرز تفکر جبری صرف و اختیاری صرف شد و عاقبت بصورت مکتب در آمد .

مکتب اشاعره از جبر و مکتب معترزله از اختیار طرفداری میگردند و طرفداران مکتب اشاعره آیات را مشال میآوردند که همه کارها بخدا نسبت دارند میشود و آنرا دلیل بر نفع اراده آزار انسان میگرفتند و طرفداران اختیار آیات را که انسان را - صاحب اختیار معرفی مینمودند . بنابراین هر دو مکتب با تناقض میتوانند روی رو بودند . اشاعره آیات مربوط به اختیار را تحمل میگردند و معترزله آیات مربوط به حکمیت مطلق خدادر (۱) . اما واقعیت

(۱) ناگفته نماند که تاریخ گواه است که چه استفاده هایی که صاحبان زد و زد و حکام بین ایمه و بنی عباس از مکتب - اشاعره نگردند . آنها تمام فجایع خود را بحساب خدا میگذشتند و باین ترتیب بنام خدا فل و زنجیر بدست و پای دنباله پا در قی صفحه بعد

اینست که تناقض بین این دو دسته آیات وجود ندارد و تنها از عدم توجه عسیق با آیات و واقعیت‌عین خارجی، این تناقض وجود آنده است.

برای روشن شدن مطلب در اینجا نمونه‌ای از هر دو دسته آیات را می‌آوریم و سپس با استفاده از خود قرآن بحل تناقض‌ها پردازیم.

کلیه آیاتی که در باره نظام هستی آورده‌یم از جمله آیاتی هستند که اشاره از آنها بعنوان عدم وجود اختیار و اراده در انسان استفاده می‌کردند و در اینجا یکی دیگر از این نوع آیات را می‌آوریم:

انعام آیه ۵۹

«کیده‌ای (همه درها و امر) نهانی در نزد خدا است

(دنهاله پا در حق صفعه قبل) توده‌های سروم می‌اند اختند مثلا در زمان خلافت متوكل عباس مکتب اشاره بعنوان نظر رسوی قرآن در باره انسان لعلام شد و هرگز جز این میگفت زندانهای طویل العدة و شکنجهای سخت برای خود خریده بود .

بعد‌ها همین طرز تفکر مورد استفاده کامل استعمار و امیرالحزم قرار گرفت که هنوز هم در مغلب کشورهای اسلامی بقوت خود باقیست.

و جز او کس نمی داند و او برا آنچه در خشکی و در دریاست آگاه است
و هیچ برگی از درخت نمی افتد مگر آنکه او آنرا میداند و نه دانه ای
در عمق تاریک زمین و نه هیچ تر و خشکی . مگر آنکه در کتاب روشیں
(ثبت است) " (۱) .

سورة آل عمران آیه ۲۶ :

" بگو خدا آها ، ای صاحب قدرت (فرمانروای) ، تو بآنکس که بخواهی
قدرت (فرمانروایی و توانایی) میدهن و از آنکس که بخواهی باز من
ستانی ، بهر که خواهی غلبه و عزت میدهن و هر که را خواهی ذلیل
می سازی (منشأ) نیک در درست توانست و تو برهمه کار توانایی " (۲)
سورة ابراهیم آیه ۴ :

" پس خدا هر کس را که می خواهد گمراه می کند و هر کس را بخواهد
هدایت می کند (۳)
از این گونه مظاہر در قرآن بسیار است .

(۱) وَعِنْدَهُ مَفَاجِعٌ الْغَيْرِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْضِ وَ
الْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلُمَاتِ
الْأَرْضِ وَلَا رُطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُهِمَّٰتٍ .

(۲) قُلْ اللَّهُمَّ مَا لِكَ الْمُلْكُ شُوفِتَ الْمُلْكُ مِنْ تَشَاءُ وَتَشْرِعُ الْمُلْكَ
مِنْ تَشَاءُ وَتُعَزِّزُ مِنْ تَشَاءُ وَتُنْزِلُ مِنْ تَشَاءُ بِهَوْكَ الْعَمِيرُ
إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ .

(۳) ... فَهُنْمَلُ اللَّهُ مِنْ تَشَاءُ وَهُنْ مِنْ تَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ الْحَكَمِ .

سورة انفال آیه ۱۷ :

”پس شما آنها را نکشید بلکه خدا کشید و تو (ای بیغیر) نبودی که بهنگام تبراند ازی تبر اند اختنی بلکه خدا نبر را رها ساخت“ (۱)

سورة تکویر آیه ۴۹ :

”و شما اراده نمی کنید جز آنکه خدا پروردگار عالیان اراده کند“ (۲)

بطوری که ملاحظه میکنیم از آیات فوی ظاهرها ”جنین برماید“ که انسان هیچگونه دخالتی در سرنشیت خود نمی تواند را شته باشد زیرا خدام است که قبله“ همه جیزرا معین و در کتاب شیخ شیخ شده است . اوست که بی سبب یکی را غنی و هزاران نفر را فغیر کرده است و بقول شاعر معروف : اگر کسی لا بخواهد در خلاف جهت وضع موجود خود و جامعه قدم برد از در را واقع سخواهی علم خدا را بجهل بدل – سازد و اینهم غیر ممکن است .

”فی خوبدن من حق زاول میدانست“

گرچه نخورم، علم خدا حجه بود .

پس چاره چیست؟ جز سوختن و ساختن چاره ای نمیست .

(۱) فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلِكِنَّ اللَّهَ قَاتَلَهُمْ وَمَا زَيَّرَ أَرَادَ رَمَيَتَ وَلِكِنَّ اللَّهَ رَمَى وَلِتَهْلِكَ الْمُؤْمِنِينَ إِنَّهُ بِلَا حَسَنَاءٍ إِنَّ اللَّهَ سَيِّعُ عَلَيْهِمْ .

(۲) وَمَا تَشَاؤْنَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ .

حال نونه ای از آیات که حاکم انسان بر سر نوش خود از آنها
استفاده میشود :

”إِنَّ اللَّهَ لَا يُعَجِّلُ مَا بَعْدَمْ حَتَّىٰ يُعَلِّمَ رَوْا مَا يَأْنَفُّهُمْ“
”خدا وضع هیچ اجتماع را عوص نمیکند مگر آنکه خود شان اوضاع خود
را تسبیح و هند“ (رعد ۱۱)

سورة نحل آیه ۱۱۶ :

”خدا شهری را مش زده که امن و آرام بود و ارزاق از هر سو
فراوان بسوی آنها میآمد ولی نعمت‌های خدا در راه نکامل بکار نبردند
(معنی کفر در این آیه) و از آن پر خدا اه بسب آنچه بدان من -
بود اختند (لعنان خد نکامل) (جاس‌گرسکی (فقر و مسکن) و
ترس (عدم تأمین اجتماعی) (بر پیکر جامعه) بروشاند .“

سورة عنکبوت آیه ۴۰ :

”... چنان نبود که خدا آنها ستم کند ولی آنان چنان بودند
که بخوبیشان ستم میکردند .“

سورة رهبر آیه ۲ :

”ما انسان را راه نمودیم ، او خود یا سپاسگزار است یا ناسپاس
(یا از نعمات طبیعی در راه نکامل استفاده میکند و یا در غیر راه آن) .“

سورة کهف آیه ۲۹ :

”... هر که خواهد ایمان آورد و هر که خواهد
کفر ورز .“

از این قبیل آیات هم در قرآن زیاد دیده میشود معتزله

آنها را به عنوان مختار بودن انسان عنوان کرد . آیات
دسته اول را بهترین از آنها ناولیل میکردند . (سجل
میکردند) .

حال بینیم معنی واقعی آیات سری ۱۹۲ چیست و آیا
از آیات
تناقضیم این دو دسته بجزی دارد یا نه ؟ چنانکه
خواهیم دید تناقضیم دو دسته از آیات فوق موجود ندارد
و هر دو دسته از آیات نشان دهنده یک جوابیان واحد و کلی
تجزیه ناپذیر است .

شا تناقض درک ناقص فسرین از حرکت تکاملی
آفرینش و درک سطحی از آیات قرآن بوده و میباشد . تناقض
فوق بحد تعداد درک معانی واژه مائی نظیر اراده خدا
و مشیت خدا حکم و اذن خدا . و امثال اینها نشدید شده
است .

حال بینیم تناقض فوق را قرآن چگونه حل کرده است :
از نظر قرآن هستی موجودات را رای سراته است و
در هر مرتبه و هر هستی از هستی (مراتب مختلف در
هستی موجودات کمصول تکامل همان مار) بینکن
اولیه است .) قوانین خاصی حکمرانی میگذد . (۱) .
چنانکه در جهادات حاکمیت اصلی با قوانین فیزیکی و شیمیایی
است . اما در عالم گیاهان قوانین فیزیکی و شیمیایی

(۱) و این همان شناخت ریالیتیکی جهان است .

حکوم قانون جذب انتخابی میگردد . تا آنکه در جانوران غرایز عجیب و غریبی حاکمیت اصلی را بعده میگیرند و بالاخره انسان که در آخرین پله نکامل ماده^۰ (در حدود شناسائی ما از جهان) فرار گرفته است صاحب اختیار و آگاهی و حسن مسئولیت ... میشود .

بنابراین و بنا بر تعبیر خیلی زیبای قرآن هر بخش و هر پله ای از هستی موجود است هدایت مخصوص بخود دارد و دیگر نباید خواست خدا را در مورد جمادات، گیاهان ، جانوران و انسان یکسان - بدانیم . خواست خدا را در مورد جمادات همان حاکمیت جبری - فوانیں فیزیکی و نیسانی است . در مورد انسان ظهر اراده و اختیار و قوای مرسو طبی (۱) . قرآن در آیه^۰ ۵۰ سورة طه حسنه میگوید :

فَالْيَتَّمَّ إِلَيْنَا أَعْطَنِي كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَةٌ ثُمَّ هَدَى .
”برور کار ما همانست که بهر حیزی (خلعت) خلقت بخشید و سپس هدایت کرد ” .

در سوره^۰ اعلیٰ آيات ۲ و ۳ نیز چنین میگوید : **أَلَّا تَرَى خَلْقَ**
فَسَوْتِي . وَالَّتَّيْدِي فَذَرَ رَفَهَدَى . (رجوع شو به تفسیر یونسی از قرآن حل دوم از آخر صفحات (۱۰-۱))
حال با در نظر گرفتن مطالب فوق یکبار دیگر بد و دسته از آیات ظاهراء

- (۱) علی الخصوص وحی نیز نوعی هدایت است که در این پله خاص بصورت هدایت انبیاء ظهر میگرد .
- (۲) تفسیر حنفی خوانده شود .

تناقض و باره نظری من افکیم نا بحد او آیات ۳ و ۴ سورة طک
به نقص بینش خود مان بی برد و تناقض را از جهل خود بدانم نه
از آفرینش خدا . مطالب مهم و اساس اینست که آیات دسته ۱ و ۲
غالبا "بدنبال هم آمد" است و این بزرگترین راهنمای برای کسانی
است که من خواهند آیات فوق را تفسیر کنند و این نشان دهنده
جریان واحد است نه در جریان تناقض ، اینکه بعنوان نونه چندین
آیه را مورد توجه قرار میدهیم :

آیه ۹۰ از سورة انعام :

با توجه به مطالعی که تحت عنوان قرآن و نظام هستی بیان گردید
معنی آیه کاملاً روشن است .

سورة آل عمران آیه ۲۶ :

بحث بر سر این آیه علی الخصوص بدین جهت مهم است که از این
آیه در توجیه ظلم ستم پیشگان و سریعی ستد پدگان استفاده های
ناروای بسیار کرده اند .

معنی آیه فوق با در نظر گرفتن ارتباطنش با آیات ماقبل و ما بعد
آن روشن میشود پس آیات ۲۳ الی ۲۷ را یکجا و در مجموع تفسیر
و کنیم .

در این آیات بحث در باره انحراف یهود و نصاری است .

"آیا متوجه آن عده نیستی که بهره ای از کتاب پانها را داده
شده (یهود و نصاری) و در تفسیر عام و کلی هر جماعت و مذهبی

مانند شان که راه آنها را بروند) که بسوی کتاب خدا (مظہر نظام آفرینش که همان قرآن است) خوانده می شوند تا از این طریق بین آنها حکم و قضاوت گردند . (حق از باطل مشخص گردند) – آنگاه عدد دای از آنان پشت کرده روی کردان می شوند و روی کردانی آنان باین دلیل است که مد عی گشته است " آنچه بمناسبت اصل " بـ نمود و یا اگر هم بر سر چند روزی بیش دوام نخواهد داشت . آنان بدین خود مغفول شدند ، البته مغفول بدین دروغین و ساختگی خود (۱) (نه دین واقعی که موس (ع) و عیسی (ع) ... آورده بودند) پس چگونه باشد (حال آنان) زمانیکه در قیامت گردشان آورید همان روزیکه شکی در فرا رسیدن آن – نیست و بهر کس آنچه کسب نموده آماره و پورا خواهد شد و (هیچ گونه) ظلمی بایشان نمی شود . (هر کسر صاحب مکاسبات خوبش است و این یکی از نظمات جهان و مظہر مشیت و خواست خدا است) بگوای خدای صاحب قدرت و فرمانروانی ، تو بآن کس که بخواهی قدرت میدهی و از آنکس که بخواهی بازمی سناش ، هر که را خواهی غله و عزت میدهی و هر که را خواهی ذلیل می سازی ، نیکی در دست تو است (اراره کن تو بور نکامل است) و البته تو برهمه کار

(۱) مقایسه شود با عقاید باصطلاح شیعیان که بوش از پیروی از علو رانیزده اند و یا مارکسیستهای قلاً بن که خیال می کنند بعلت آنکه منتبه به مارکس و اندیشه های او هستند پس هرگز غیر علو نمی اند بشنند و هرگز شکست نخواهند خورد .

توانائی . شب را در روز و روز را در شب فرومی برمی (تبدیلی من
کن) زنده را از مرد و مرد را از زنده بیرون میآوری و آنرا
که بخواهی روزی بسیار مید هی .

بر حسب سیاق آیات، غیر حساب = غرایان

با توجه و وقت در آیات چنین بدست میآید که قرآن خطاب به
کسانیکه علل و اسباب را (نظام و سنن را) نادیده گرفته و دین
خدای را درکه نکرده و نتایج معکوس از دین استخراج کرده اند تا
آنها که قانون لاین خیز طبیعت را که مظہر مشیت و خواست خدا
است (هر کس در گرو مکتبات خوبی است) زیر پا نهارند جواب
قاطع و دندان شکن مید هد بدین شرح که خواست خدا را نمی
توان تغییر داد تسلط مطلق و فرمانروانی از آن خدا است (و
نظمات و قوانین مظاهر و مغاری اراده و خواست او هستند) به
بهشت وارد شدن پا در آتش جهنم سوختن راه و قاعده خاص
دارد که مظہر خواست خدا است و هر که آن راه را به پیماید حتیماً
به بهشت پا به جهنم می رود و این خدش ناپذیر است و احمدی
را یاری در هم ریختن این قوانین و سنن نیست (۱) ملاحظه
می شود که شناخت اطوار طبیعت و تکامل جهان تا چه اندازه
به درک آیات کله میکند و ثانیاً دو مطلب بظاهر متفاصل چگونه یک
جريان واحدی را تشکیل مید هند (این خود اعجاز بزرگی است که بهترین
مطلوب بظاهر متفاصل در آیات فوق بدنبال هم آمد و این برای مفسرین

(۱) سوره نسا آیه ۱۲۳ و آیه ۱۲۴ را مطالعه کنید .